

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK. XVIII.

Sobota

POLITYKA 1938 R.

. 297.

Prenumerata miesięczna

Zł. 3.50.

Konto czekowe P. K. O — Warszawa — 31 553.

Cena egzemplarza

20 groszy.

Nieudana próba odzyskania tronu.

Akcja przyjaciół ks. Karola przedmiotem obrad parlamentu rumuńskiego.

Bukareszt, 28-10. (AW.) Na wczorajszym posiedzeniu parlamentu Bratianu oświadczył, iż rząd mykrył spisek, który zamierzał obalić istniejący w kraju porządek następstwa tronu. Spiskowcy będą karani z całą surowością prawa. Z chwilą abdykacji ks. Karola następstwo tronu w Rumunii zostało uregulowane nowymi przepisami i każdy, kto występuje przeciwko tym przepisom będzie uważany za wroga państwa. Przedstawiciel partii chłopskiej, Maniu przemawiał przeciwko aresztowaniu Maniulescu, nie poruszając jednakże politycznej strony tego wypadku, lecz ograniczając się tylko do stwierdzenia, iż rząd naruszył przez to zagrożenia przez konstytucję wolność obywatela. Ks. Karol wyraźnie oświadczył, iż nie jest pretendentem do tronu rumuńskiego, lecz że będzie posłusznym wezwaniu narodu. Parlament postanowił rozważyć teoretycznie możliwość abdykacji ks. Karola. Bratianu polemizował z mówcą, wykazując, iż niektóre koła chcą przemawiać imieniem narodu, uzurpując sobie prawo decydującego głosu, który przysługuje parlamentowi. Po deklaracji Bratianu odbyło się głosowanie w sprawie udzielenia wotum zaufania rządowi, które uchwalono decydującą większością głosów.

Białogród, 28-10. (AW.) „Polityka” donosi z Bukaresztu, że utrzymuje się tam pogłoski, iż wszystkie wiadomości o rzekomej akcji byłego następcy tronu Karola, celeni powrotu na tron rumuński, są tylko zręcznym manewrem prezydenta ministrów Bratianu przeciwko swym politycznym wrogom.

Wszystkie niepokojące wiadomości mają swoje źródło w kołach rządowych. Bratianu zamierza w ten sposób zrealizować. Jednym z głównych punktów tego planu jest mydlenie w Rumunii oficerów armii niemych ks.

Warszawa, 28.10. (Tel. wł.) Nadchodząca sesja sejmowa znajduje się pod znakiem tajemnicy. Zachowanie się Rządu jest pełne niedociągnięć. Preliminarz budżetowy jeszcze nie został wniesiony.

Nie wiadomo jak się Rząd zachowa w czasie obrad. Prawdopodobnie, tak jak poprzednio, zajmie stanowisko obserwatora.

Rozeszła się pogłoska, jakoby wniośna miała być tylko ustawa skarbo- wa, a z preliminarza tylko zestawienie i uwagi ogólne. Byłoby to sprzeczne z Konstytucją.

Na posiedzeniu Sejmu prawdopodobnie nikt z Rządu przemawiać nie będzie.

Karolowi. Aresztowanie Maniulescu wedle tych pogłosek, było tylko skromnym początkiem akcji rządu. Dziennik podkreśla, że dotychczas wiele wybitnych osobistości rumuńskich odwiedza w Paryżu ks. Karola, a mimo to w Bukareszcie wizyt tych nie

uważano za niebezpieczne dla państwa. W kołach politycznych dużo mówią o naprężeniu stosunków między premierem Bratianu a matką króla Michała, Heleną. Jak słychać, Bratianu pragnie usunąć Helenę z Rumunii, ażeby króla Michała rozdzielić z

matką i pozbawić ją wpływu. Po wyjeździe Heleny z Rumunii ma Bratianu wydać wszelkie zarządzenia, by uniemożliwić jej powrót do kraju.

MOBILIZACJA KORPUSU SIEDMIOGRODZKIEGO.

Paryż, 28-10. (AW.) „Chicago Tribune” donosi z Bukaresztu, iż zostały wydane rozkazy mobilizacji korpusu siedmiogrodzkiego z dniem 1 listopada na wypadek, gdyby narodowa partja chłopska usiłowała odbyć swój kongres w Alba Julia. Naogół panuje przekonanie, iż energiczne zarządzania Bratianu unicestwiły pierwszą, rzeczywistą próbę podjętą przez księcia Karola dla odzyskania tronu. Niemniej jednak przypuszczają, iż księżę Karol może liczyć na pomocną ilość zwoleńców wewnątrz wojska.

Porozumienie stronnictw zachowawczych

W SPRAWIE POPARCIA DZIAŁALNOŚCI RZĄDU W KIERUNKU ZMIANY USTROJU PAŃSTWA.

Warszawa, 28-10. (Tel. wł.) W piątek odbyło się posiedzenie zarządów głównych stronnictwa chrześcijańsko-narodowego, organizacji zachowawczej pracy państwowej w Warszawie i prawicy narodowej w Krakowie. Uchwalona deklaracja stwierdza, że pierwszym zadaniem zbliżonych stronnictw jest rozwój myśli zachowawczej do przyszłego zespolenia sił prawicy. W stosunku do mniejszości narodo-

wych deklaracja stwierdza, że naród polski stanowi większość kierującą losami państwa. Następnie deklaracja omawia sprawy społeczne, ustawodawstwo rolne, szkolnictwo, stosunek do kościoła i państwa.

W zakończeniu jest mowa o udzieleniu Rządowi poparcia w jego działalności zmierzającej do zmiany ustroju państwa.

Sprawa podwyżki cen węgla i płac

PRZEDMIOTEM KONFERENCJI Z PRZEDSTAWICIELAMI RADY ZJAZDU.

Warszawa, 28-10. (PAT.) Dnia 28 bm. odbyła się w Ministerstwie pracy i opieki społ. konferencja z przedstawicielami Rady Zjazdu przemysłu węglowego z udziałem przedstawicieli Ministerstwa przemysłu i handlu. Przedmiotem obrad było ustalenie terminu udzielenia ewentualnej podwyżki płac w przemyśle węglowym Zagłębia Dąbrowskiego i Chrzanowskiego w następstwie udzielonej już 16 września rb. podwyżki na Górnym Śląsku. Na konferencji była zwrócona specjalnie uwaga na konieczność załatwienia kwestji podwyżki możli-

wie jaknajprędzej, a przynajmniej, aby było złożone oświadczenie już w dniu 28 bm. ze strony Rady Zjazdu, że termin podwyżki będzie obowiązywał od 1 października rb. niezależnie od dnia podpisania protokołu między stronami. Przedstawiciele Rady Zjazdu oświadczyli, że nie posiadają mandatu na wyrażenie zgody na te propozycje, ale natomiast dolożą wszelkich starań, aby 29 bm. odbyło się pełne posiedzenie Rady Zjazdu, które ostatecznie zdecyduje o stanowisku w tej kwestji Rady Zjazdu.

Krętaćwa rządu niemieckiego

W SPRAWIE ROZPOCZĘCIA ROKOWAŃ HANDLOWYCH POLSKO-NIEMIECKICH.

Berlin, 28-10. (PAT.) Komunikat oficjalny o wczorajszym posiedzeniu rady ministrów, donoszący, że dyskusja nad sprawą rokowań handlowych z Polską nie została zakończona i że dalsze obrady w tej sprawie mają być podjęte na jednym z następnych posiedzeń, wywołał wystąpienie dzisiejszego „Vorwärtsu”, który zarzuca gabinetowi przerzekanie i odkładanie sprawy.

W odpowiedzi na to popołudniowy „Berliner Zeitung am Mittag”, a następnie prawie wszystkie dzisiejsze dzienniki popołudniowe zamieszczają półurzędowe informacje, stwierdzające, że w związku z wczorajszą dyskusją na radzie ministrów, minister Stresemann nawiąże bezpośredni kontakt z posłem polskim w Berlinie,

ministrem Olszowskim. Nawiązanie tego kontaktu ma być dowodem, że rząd niemiecki jest zdecydowany jak najszybciej wdrożyć rokowania z Polską o traktat handlowy. Niepowzięcie wczoraj uchwały przypisują te informacje tylko wzgledem formalnym i spóźnionej porze (!) Dyskusja ma być ukończona i ostateczna uchwała gabinetu w sprawie rokowań z Polską ma zapaść po powrocie kanclerza, który dziś wyjechał do Nadrenji, prawdopodobnie w połowie przyszłego tygodnia.

„Berliner Tageblatt” donosi, że rozmowa między ministrem Stresemannem a posłem polskim Olszowskim nastąpi jeszcze dziś lub najpóźniej w sobotę.

Dzień polityczny:

KONFERENCJA PREMIERA Z WICEPREMIEREM.

Warszawa, 28.10. (Tel. wł.) W południe przybył do prezydium Rady ministrów marszałek Piłsudski i odbył jednogodzinna konferencję z wicepremierem Bartlem.

USTALENIE TERMINU POSIEDZENIA SENATU.

Warszawa, 28.10. (AW) Dziś popołudniem marszałek senatu p. Trąpczyński wyznaczył posiedzenie senatu na piątek, dnia 4 listopada b. r. na godzinę 4-łą popołudniu.

W dniu 5 listopada zbierze się konwent seniorów Senatu dla ustalenia programu pracy.

W kołach parlamentarnych spodziewają się, że w pierwszym czytaniu budżetu zabierze głos wicepremier Bartel lub minister skarbu Czechowicz.

ZJAZD WOJEWÓDZKI „PIASTA”.

Warszawa, 28-10. (AW.) Dnia 6 listopada rb. odbędzie się w Warszawie zjazd wojewódzkiej partji „Piasta”.

ŚWIATOWY ZWIĄZEK INWALIDÓW ŻYDOWSKICH.

Warszawa, 28-10. (AW.) W dniu 29 i 30 bm. obradować będzie w Warszawie egzekutywa światowej organizacji żydowskich inwalidów wojennych i uczestników wojny. Na zjazd przybywa szereg delegatów państw środkowo i wschodnio-europejskich.

NAGRODA NOBLA.

Sztokholm, 28-10. (AW.) Nagroda Nobla w dziale fizjologii i medycyny za rok 1926 przyznana została profesorowi uniwersytetu w Kopenhadze, Johane Vibigerowi, a za rok 1927 profesorowi uniwersytetu wiedeńskiego, Juljuszowi Wagnerowi.

PRZEGLĄD PRASY

Rokowania polsko-niemieckie.

W rokowaniach polsko-niemieckich zaszedł pewien zwrot, jednakże nie uprawniający do tego optymizmu, jaki z tej racji rozstępują zarówno „Głos Prawdy” jak i „Messager Polonais”, które przepowiadają rychły koniec konfliktu.

Nie wiemy — pisze z tego powodu „Kurjer Poznański” — czy optymizm gospodarczy jest tak dalece usprawiedliwiony. Rolnictwo niemieckie wyteżę wszystkie siły, żeby do ustępstw niemieckich nie dopuścić — głosy prasy odnoszący w ostatnich dniach, a. p. niemiecko-narodowej „Nachtausgabe” są wyraźne — albo żeby w każdym razie były one tak małe, że traktat wypadnie w istocie jednostronnie. Dotychczasowe propozycje niemieckie wystarczyć nie mogą. Przykład traktatu z Jugosławią dowodzi, że Niemcy unieją broń swoich interesów. Są tam wprawdzie poza traktatem oficjalnym umowy, dotyczące zwłaszcza dowozu świń, ale zatajono je właśnie z uwagi na Polskę.

Wobec znanej ustepliwości polskiej trudno się nie obawiać, żeby chęć zawarcia traktatu po stronie polskiej nie doprowadziła do traktatu dla Polski niekorzystnego. Pewne koła niemieckie radęby zawrzeć traktat odrazu na dłuższy termin. Czyżby nie było lepiej z polskiej strony zawrzeć narazie przewrót? Traktat francusko-niemiecki obowiązuje również tylko na rok.

Z polskiej strony zrobiono już polityczne obietnice, a mianowicie w sprawie osiedlenia i to wyraźnie wbrew temu, czego domaga się czujna opinia narodowa.

Zawarczenie to jednak nasuwa na myśl cele ostateczne polityki niemieckiej wobec Polski. W tej sprawie niema oczywiście wągół i nie może być z Polską dyskusji, a więc także nie przy rokowaniach o traktat handlowy.

...Nie wolno w żadnym momencie zapominać o tem, do czego Niemcy dążą, bo można lekkomyślnie ułatwić im robotę.

I dlatego świadomość celu i dążeń polityki niemieckiej musi być po polskiej stronie bardzo żywa w czasie rokowań. Nie świadczy o niej mowa w sprawie osiedlenia, jak gdyby polskie czynniki miarodajne ślepe były na celowe dążenia rządu niemieckiego i niemieckiego społeczeństwa.

Stratowane cnoty.

W prasie sanacyjnej wielka radość zapanowała z racji przystąpienia sen. Bojki do „Sanacji” i fakt ten skłonił p. Stępczyńskiego, okazowego sanatora do uderzenia w dzwon tryumfu i głoszenia zwycięskiego pochodu sanacji.

Stan rzeczy dzisiaj jest taki, że czy sanacja moralna podoba się komuś lub nie, czy ją ktoś zaopatruje takimi lub innymi epitetami i znakami pisarskimi, — idzie ona w zwycięskim pochodzie naprzód i to coraz szybszym krokiem. Kto się jej przeciwstawia, musi przegrać. Stratowane cnoty podnoszą swój głos, a jest to głos milionów.

„Stratowane cnoty podnoszą swój głos” — pisze p. Stępczyński, dając do zrozumienia, że się zalicza do owych cnot, a sen. Bojka stawia w szeregu obok siebie... W Polsce wogóle nastąpiło pewne przewrótowanie pojęć i to co dawniej nazywało się oszczerstwem i za co siedzieli się w kryminalu, dziś uważane jest za cnotę. Tym „cnot” p. Stępczyński ma bar-dzo wiele. Zaś o stratowanej cnotie sen. Bojki, pisze „Głos Narodu”:

Nie nas z „Piastem” i p. Witosem nie wiąże i nie sympatja dla nich lub obawa o ich polityczne stanowisko, ale wręcz przeciwnie, ów sentyment, jaki mimo różnych w swej przeszłości wykołajeń, budzi w nas senator Bojko, każe nam z niem-

łem uczuciem patrzeć na jego podpis pod dokumentem tak bardzo niepodobnym swą moralną treścią do jego dotychczasowych enuncjacji. Dokument ten nie mógł wyjść z pod jego pióra, choć oczywiście przez podpisanie go p. Bojko bierze zań pełną odpowiedzialność. Widocznie każdy uczony człowiek, pragnący wstąpić do obozu sanacyjnego, musi przejść przez kaudyńskie jarzmo sanatorów, musi szanować się jakimś niegodnym postępkiem, by upodobnić się do nowych — towarzyszyw broni. I istotnie, po podpisaniu takiego cyrografu p. Bojko staje się sanatorem pełnej krwi, godnym uścisków p. Stępczyńskiego. Znajduje się nie tylko w innym obozie, ale i w innej moralnej atmosferze.

Cóż to bowiem tak oburzyło sen. Bojka? Powiada w swoim manifestie do chłopów: „demoralizujące zawarcie spółki „Piasta” z prawicą, z której wyszedł Niewiadomski...” „w szeregi nasze wkradła się demoralizacja...” „dużo posłów myślało o „koncesjach”... i t. d. i t. d. „Głos Narodu” pisze:

Napad dywersantów sowieckich.

JEDNA OSOBA ZABITA, 12 RANNYCH.

Łuck, 28-10. (PAT.) Dnia 26 października w biały dzień we wsi Milatyn pod Zdobunowem 6 nieznanych sprawców uzbrojonych napadło na domy mieszkańców wsi, zrabowano garderobę i 500 zł. gotówką. Po napadzie bandyci uciekli w kierunku granicy sowieckiej. Podczas napadu bandyci usiłowali zmuszać mieszkańców

Kiedzy to było? Oczywiście przed majem 1926 r. I pan przez trzy lata o tem milczał, panie senatorze Bojko! Przez trzy lata patrzył pan spokojnie na tę „demoralizację”, nie protestował, nie wystąpił z klubu, ale milczeniem swem oraz aprobatą polityki p. Witosa „demoralizację” utrzymywał? Dziś dopiero rzuca pan na swych kolegów klubowych ogólnikowe, w stylu Stapińskiego oskarżenia, dzisiaj w półtora roku po przewrocie, zarazem przez wystąpienie z klubu uchylając się od dostarczenia na swe zarzuty dowodów! Czy pan będzie mógł swym byłym kolegom spojrzeć teraz w oczy? Panie senatorze! Został pan gruntownie usanowanym ze skrupułów, z poczucia odpowiedzialności i z lojalności. Żał będzie patrzeć na pańskie siwe włosy. Czy naprawdę nie mógł pan uzyskać lepszych warunków, po prostu niższej ceny za przyjęcie swego do sanacji? Widzi pan w ridsudskim dobro Polski? Trzeba więc było uczciwie przejść do Pilsudskiego. Przecież on także potrzebował ludzi uczciwych i lojalnych...

Po uniewinnieniu Szwarebarda.

GŁOSY DZIENNIKÓW PARYSKICH

Paryż, 28-10. — Uwolnienie Szwarebarda w procesie o zamordowanie Petlury zostało przyjęte przez dzienniki lewicowe ze spokojem. Prawicowe dzienniki natomiast krytykują ostro uwolnienie Szwarebarda, oświadczając, że jest to wyrok, który wywołuje musi oburzenie cywilizowanego świata na jednostronny sąd Paryża. „Figaro” podkreśla, że sądownictwo francuskie skasowało karę śmierci w drodze politycznej. Pozwoliło jednak na morderstwo. Kiedy przepisy prawne zostały przekreślone w procesie Szwarebarda wyrokiem sądu paryskiego. Będzie to wielka atrakcja dla rosztykłych morderców zagranicznych, którzy schodzą się będą masami do Paryża, aby spekulować mogli na uwolnienie.

Podobnie wyraża się „Oeuvre”. „Paris Midi” donosi, iż z obawy przed zemstą ukraińców, Szwarebard po zwolnieniu go z aresztu nie powrócił wcale do swego mieszkania i nie wiadomo, gdzie przebywa on w chwili obecnej.

ZAPROŚINY BOLSZEWICKIE.

Ryga, 28-10. — Według wiadomości z Petersburga, centralny komitet wykonawczy partii komunistycznej nosi się z zamiarem zaproszenia zabójcy atamana Petlury, Szwarebarda, na wypoczynek do jednego z sanatoriów rządowych na Krymie. Po wypoczynku projektowana jest ogłoszenie przez Szwarebarda szeregu odczytów na temat położenia żydów na Ukrainie pod władzą carską, petlurofską i bolszewicką.

Szczegóły strasznej katastrofy okrętowej.

BOHATERSTWO KAPITANA. — PRAWIE WSZYSCY URATOWANI. — MILJONOWY SKARB NA DNI MORZA.

Londyn, 28-10. — Przyczyny zatonięcia parowca „Księżniczka Mafalda” nie zostały ustalone. Najprawdopodobniej parowiec natrafił na minę podmorską jeszcze z czasów wielkiej wojny.

Statek francuski „L'ormose” donosi, że prawie wszyscy pasażerowie zostali uratowani.

Kapitan na wiadomość o uszkodzeniu, które musiało spowodować zatonięcie okrętu, rozkazał pełną parą posuwać się w kierunku mybrzeży, a jednocześnie rozkazał orkiestrze zagrać roloski hymn narodowy. „Principessa Mafalda” w ciągu kilku godzin stale czerpiąc coraz więcej wody, pełną parą posuwała się naprzód, dopóki nie natrafiła na okręty, które zdążyły jej z pomocą. Akcja ratunkowa była zorganizowana z zadziwiającą prędkością. Pasażerowie byli przelatoro-

wni na okręty ratujące bezpośrednio lub wylawiani z wody. „Principessa Mafalda” z chwilą, gdy uratowano wszystkich pasażerów i załogę, zatoniła. Kapitan utonął wraz z okrętem, pomimo prób załogi.

Rzym, 28-10. — Na „Principessa Mafalda” prócz pasów bezpieczeństwa, znajdujących się przy każdym łóżku, było 80 kół ratunkowych, 24 łodzie i 4 tratwy, mogące pomieścić 1325 ludzi, podczas gdy na statku było tylko 1256 pasażerów.

Rzym, 28-10. (PAT.) Korespondent Pata donosi, że na „Principessa Mafalda” znajdowały się papiery wartościowe na sumę 64 milj. lirów, które to papiery myślane były przez rząd roloski do banku roloskiego w Buenos Aires. Poza tem „Principessa Mafalda” wiozła rozmaite towary, wartości 50 milj. lirów.

Odol

niezrównana woda do ust

6201

SEPARATYSTY KATALONSCY.

Paryż, 28-10. (AW.) Korespondent „Petit Parisien” z Perpignan potwierdza wiadomości o ruchu powstańczym separatystów katalońskich. Powstańcy rozporządzają kilku karabinami maszynowymi oraz znaczniejszym zapasem bomb, które ukrywali w grotach gór Aragońskich oraz w prowincji Andorra. W miejscowości Encamp aresztowano jako podejrzanego o współpracę z powstańcami nauczyciela miejscowego Armengola.

Wiadomości ze stolicy.

NIEFORTUNNA DEMONSTRACJA KOMUNISTÓW. Z racji 10-lecia istnienia związku młodzieży komunistycznej usiłowano w czwartek wieczorem urządzić demonstrację przed więzieniem śledczym przy ulicy Dzielnej. Demonstranci udali się w kierunku więzienia dwiema grupami, jedna — ulicami Smoczą i Pawia, druga zaś — Dzielną i Więzienną. Polityka polityczna, powiadomiona o zamierzonej demonstracji, obstarowała więzienie kordonem policji i rozprawiła manifestację.

TAJEMNICE PEWNEGO BIURA OKRĘTOWEGO. W czwartek o godzinie 5 m. 45 popołudniu na dworcu głównym został zatrzymany transport emigrantów, liczący przeszło 200 ludzi, udających się do Ameryki. Zatrzymanie transportu nastąpiło z tych powodów, że dyr. biura okrętowego „Chargeur Reunis”, p. Jan Bricule nie zgłosił w swoim czasie do urzędu śledczego paszportów swoich klientów, w celu sprawdzenia czy nie są one fałszywe. Ponieważ próby uchylania się od tego obowiązku ze strony wspomnianego biura były dość częste, naczelnik urzędu śledczego n. Suchanek zarządził przeniesienie drożnych do hotelu emigracyjnego, gdzie odebrano im paszporty i poddano je badaniom w brygadzie fałszerzkiej. Jaki będzie wynik badania jeszcze nie wiadomo. Badania potrwały prawdopodobnie 2 dni. Zaznaczyć bowiem należy, że do tej pory władze policyjne mają poważne zastrzeżenia co do 100 paszportów.

OGÓLNOPOLSKI ZJAZD KONSERWATORÓW W WARSZAWIE. Z inicjatywą towarzystwa opieki nad zabytkami przeszłości, w dniach 3, 4 i 5 listopada b. r. odbędzie się w Warszawie drugi ogólnopolski zjazd konserwatorski. Zjazd ten ma być zamkniętym w społeczeństwie, nie trzeby opieki nad zabytkami, oraz należytej ich konserwacji. Program zjazdu w ogólnych zarysach przedstawia się następująco: dnia 3 listopada o godzinie 10.30 uroczyste otwarcie zjazdu w sali Rady miejskiej, powitanie uczestników przez prezydenta miasta, inż. Słomińskiego, przedstawicieli Rządu i t. d., wybór prezydium; o godzinie 12.30 nastąpi otwarcie wystawy konserwatorskiej w szkole podchorążych, popołudniu obrady poszczególnych sekcji i referaty, wieczorem raut w salach Rady miejskiej. Dnia 4 listopada odbył się 12 pokaz robót konserwatorskich na Zamku, oraz zwiedzanie specjalnej wystawy, urządzanej na Zamku, popołudniu dalszy ciąg obrad, wieczorem przedstawienie w Operze, w dzień w teatrze Narodowym. Dnia 5 listopada dalszy ciąg obrad, popołudniu sprawozdanie z prac poszczególnych sekcji, uchwalenie rezolucji i zamknięcie zjazdu. W czasie obrad zjazdu wygłoszony będzie szereg odczytów interesujących odczytów z dziedziny prac konserwatorskich, w których odkryć i t. d.

Po niewinnieniu Szwarzbarda

Proces Szwarzbarda, zabójcy ukraińskiego atamana Petlury, stał się narzędziem głośnej międzynarodowej propagandy żydowskiej i niejako soczerką, w której skoncentrowały się wszystkie uczucia i myśli żydostwa, zespolone w nacjonalnej i rasowej solidarności. W tym względzie przypominał on proces Bejlisa, który również wywołał międzynarodowy odwruch żydów i dał świetny przegląd rasowej jedności żydów.

Uczucia żydów są w stosunku do Szwarzbarda porażająco zrozumiałe, jeśli się zważy, że przed sądem stał człowiek, który się przedstawił jako mściciel za straszne pogromy żydów w Ukrainie. Uczucie żydów w tym wypadku nie mogło się mglebić w suche formuły prawa, które żądały od nich winy zabitego, widząc w nich okoliczności, łagodzące odpowiedzialności za popełnioną zbrodnię.

inna rzecz — to procedura sądom przysięgłych. Instytucja ta, znana w państwach o ustroju demokratycznym, jest powołana w tym celu, by wyrobić po ludzku winę zbrodniarzy i wyżyć je na subtelnych szalach prawa z uwzględnieniem wszelkich motywów psychicznych i moralnych, które niezawiesz mogą być ujęte w rygorystycznych formułach Temidy. Nie znaczy to, by werdykty sędziów przysięgłych miały się przeciwstawić rygorom kodeksów, są raczej ich uzupełnieniem w kierunku sprzymierzenia ich w środowisko społeczeństwa i jego strukturę psychiczną.

Jeżeli jednak zdarza się, że symbolizująca trybunały zwykłe Temidę nie bez słuszności fantazja ludzka przedstawia sobie jako kobietę z opaską na oczach, symbol ten tembardziej można zastosować do werdyktów sądów ludowych, jakimi niemiętliwie są sądy przysięgłych. Nigdy tu niemiętliwie, jakie indywidualne motywy pokierują werdyktami sędziów przysięgłych, a czasem aż nadto dobrze wiadomo, że motywy są zależne od składu personalnego sądu przysięgłych.

Tem tłumaczy się, że rzecznik oskarżenia w procesie Szwarzbarda z góry przesądził werdykt sędziów przysięgłych, stąd ta formalna psrzechność między rzeczywistością a werdyktem sędziów, którzy zaprzeczyli nawet temu, do czego przyznawali się zabójcy, i orzekli, że... Szwarzbard wogóle nie strzelał do Petlury, strzalał jego nieporodowoły śmierci, nie miał on zamiaru zabicia i nie działał z premedytacją... Cały ten spłot sprzeczności z rzeczywistością stał się jednak kanwą, na której sąd przysięgłych wyraził swoją pobłażliwość wobec mordercy, biorąc pod uwagę jego motywy psychiczne.

Polak, który interesował się procesem Szwarzbarda, ma możność stwierdzenia, jak różna od żydowskiej jest polska psychika. Nie zdarzyło się bowiem, by Polak mykował jako mściciel zamach na człowieka, którego winę, mniejszą o to — stwierdzona czy domniemana, należała już do przeszłości, na człowieka, który jak Petlura przeszedł z rękawic i stał się przestępcą a nawet mizerną istotą. Czyż można sobie np. wyobrazić, by Polak mykował zamach na Petruszewicza, który będąc zwierzchnikiem ukraińskim w czasie okupacji Wschod. Małopolski i walk pod Lwowem, spowodował wymordowanie tysięcy Polaków, a drugie tyle zamęczył w obozach internowanych. obecnie zaś żyje

sobie jako czczeniwa prywatny w Berlinie?

Można potępić mord, wykonany na słabym i tak już sponiewieranym człowieku. można się brzydzić zemstą, która sama w sobie jest celem, trudno jednak nie rozumieć uczuć żydowskich. Są one odrębne, gdyż wyrosły na specjalnym podłożu ghett. z

którego wyszli: i ten minister spraw żydowskich przy rządzie Petlury, który jeszcze w cztery lata po pogromach brał pensję i aprobował politykę Petlury — i Szwarzbard, który jak deus ex machina stał się typowym mścicielem żydowskim.

M. P.

Bilans rządów bolszewickich.

SMUTNY REJESTR W ROCZNICĘ 10-LECIA PRZEWROTU W ROSJI.

Wkrótce ma się odbyć w Sowieciech uroczystość 10-lecia rewolucji „październikowej”, która według nowego kalendarza przypada na początek listopada. Warto więc uczynić bilans dotychczasowych rządów bolszewickich. A bilans ten nie wypadnie po myśli płatnych chwalebów sowieckiego raju. I tak w ciągu tego czasu

ROZSTRZELANO LUB ZAMORDOWANO:

Poza rodzinną cereką w liczbie około 140 osób — 960 wyższych duchownych, 1240 uczonych, 8.400 wyższych oficerów, 14.600 kapłanów, 28.000 oficerów niższych; 326.800 inteligentów pracujących, ziemian, kupców i przemysłowców; 639.370 robotników i 947.000 chłopów. Ogółem wymordowano bez mała 2 miliony ludzi, w co nie wchodzi dalsze miliony zmarłych od głodu i chorób zakaźnych, jako skutków gospodarki socjalistycznej.

RAJ ROBOTNIKÓW.

Jakże przedstawia się dola robotników w Sowieciech? Bolszewicy, jako „maksymaliści”, nie zadawalniali się osmiodzinnym dnem pracy i właśnie obecnie, w dziesiątą rocznicę panowania swego w Rosji, mają wystąpić z hasłem siedmiodzinnego dnia pracy. Oczywiście to nazewnictwo tyko, na eksport. W samej Rosji, w fabrykach rządowych, robotnik zmuszony jest za bardzo skromne wynagrodzenie pracować dzienne od 10 do 12 godz. A że są jeszcze w Rosji nałwini robotnicy, którzy drogą tak gorąco przez socjalistów zalecanego strajku odważyli się upomnieć o swe prawa, więc też zostało w ciągu ostatniego roku rozstrzelanych, w Samarcie 64 robotników, w Ufie 34, w Zlatoustie 96, w Orelabinsku 86, w Nizhnie Nowogrodzie 24, w Kazaniu 48, w Symbinsku 19, w Saratowie 23, w Astrachanie 42, w Taszkencie 18, w Baku 94, w Tyflisie 112, w Sewastopolu 69, w Kijowie 39, w Charkowie 64, w Tulie 83, w Jarosławiu 22, w Mo-

skwie 244, w Petersburgu 212, w Malsku 116. Liczba robotników zesłanych do katorgi Solowieckiej (co jest straszniejsze od śmierci) niestety nie jest znana, wynosi ona wiele tysięcy.

OGRANICZENIE PRODUKCJI I BEZROBOTNI.

Smutny widok przedstawia również produkcja przemysłowa w Sowieciech. Z ogólnej ilości 296 wielkich hut metalowych, jakie istniały na terenie dziennej Rosji (poza hutami w krajach, które odpadły od Rosji) czynnych jest w chwili obecnej 23, czyli niespełna 10 proc. Przed ustrojem bolszewickim, nawet w czasie wojny, czynnych było w Rosji 462 fabryki manufaktury i większe warsztaty tkackie, obecnie prosperuje zaledwie 65, czyli około 15 proc.; z liczby 68 cukrowni na terenie Rosji europejskiej czynnych jest 22; wielkie cukrownie syberyjskie zostały zburzone. Około 40 proc. ogólnej ilości kopalni węgla jest nieczynnych.

Liczba zarejestrowanych bezrobotnych wynosi 6 milionów, wódczógw dorosłych około miliona oraz młodocianych półtora miliona. To są cyfry oficjalne, zacierpnięte z wydawnictw sowieckich — że jest niezarejestrowanej nędzy... któż zdoła odgadnąć?

WIEŚ POD RZĄDAMI SOWIETÓW.

Na wsi o tyle lepiej się dzieje, że masy chłopskie, kierując się „chłopskim” rozumem, nie dały sobie narzucić porządków komunistycznych, żyją i pracują według dawniejszego zwyczaju, to też mają w latach urodzaju tyle, ile potrzebują na prymitywne wyżywienie — w latach nieurodzaju umierają masowo z głodu. Większe majątki, produkujące ogień na eksport, zostały doszczętnie zniszczone, eksport zaś ustał całkowicie.

Dzisiaj Rosja eksportuje jedynie agitatorów, celem uszczuplenia świata rajem socjalistycznym.

Faszyzm i Kościół.

MOŻLIWOŚĆ ZREALIZOWANIA POSTULATU NIEZALEŻNEGO PAŃSTWA KOŚCIELNEGO.

(Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego”).

Rzym, w październiku 1927 r.

Zbliżenie wzajemne, które dokonało się między faszyzmem włoskim i jego rządem a kościołem, należy do najbardziej interesujących faktów politycznych doby obecnej, zwłaszcza na tle dotychczasowego rozwoju stosunków między Kwirynałem i Watykanem. Na zbliżenie to zanosilo się już od dłuższego czasu, obecnie zdaje się już zbliżyć pora wyciągnięcia konsekwencji z wzajemnych nastrojów i orientacji.

Jak wiadomo zjednoczone królestwo włoskie powstało na gruzach samodzielnego państwa kościelnego, którego bytu w ostatnich momentach jego istnienia bronili żołnierze francuscy Napoleona II-go. Między bojownikami o niezależność i zjednoczenie Włoch przeważał duch republikański i radykalny, a kontakt z masonerją był bardzo ścisły. Na tem podłożu stosunki między Watykanem i Kwirynałem u-

łożyły się wrogo, papież zaś nie zrezygnował z dążenia do przywrócenia państwa kościelnego jako ostoi niezależności władzy papieskiej, a na znak protestu przeciw rządowi włoskiemu zamknęli się w murach Watykanu, jakodobrowolni więźniowie. Były odchylenia w tym nieprzyjaznym stosunku zależnie od indywidualności poszczególnych papieżów, o zbliżeniu jedna kowóz nie było nawet mowy.

Wyłom w tej tradycyjnej polityce rząd włoski przygotowały obecnie Mussolini. Wódz nacjonalizmu włoskiego czuje się na siłach, aby narazie w drodze nieoficjalnej, piórem swoich podkomendnych przystąpić do dyskusji nad ewentualną możliwością zrealizowania postulatów niezależnego państwa kościelnego. Sam fakt nieodręczenia tego żądania a limine już jest znamieny. Watykan oczywiście liczy się z możliwościami politycznymi

mi i zadowoliliby się przyznaniem suwerenności obszarowi, na którym znajdują się w Rzymie jego gmachy, i ewentualnym roaskim dostępem do morza. Kwestia zagwarantowania tej niezależności leży już w dalszej przyszłości. Rząd faszystowski oczywiście sprzeciwiłby się gwarancjom międzynarodowym, lecz z drugiej strony Watykan wskazuje na to, że gwarancje takie, nie przesądzając ich formy, przyczyniają się do ustalenia światowego stanowiska Kościoła a tem samem przyniosłyby korzyść Włochom, choćby ze względu na włoski w przeważnej części charakter centralnych władz watykańskich. Narazie jednak znajdujemy się dopiero u progu bardziej sprecyzowanych dyskusyj i pertraktacji.

Mussolini, dążąc do przebudowy wewnętrznej państwa i społeczeństwa włoskiego, przystąpił do bezwzględnej niszczenia czynników stojących na przeszkodzie zaprowadzeniu monopolu faszystowskiego. Tem tłumaczy się zawzięta walka przeprowadzona przez faszystów z komunizmem, socjalizmem, radykalizmem demokratycznym i masonerją. Polityka tego rodzaju musiała nastroić przychylnie sfery zachowawcze, a również i kościół katolicki. Rząd faszystowski niedwuznacznie od dłuższego czasu dawał do zrozumienia, że pragnie dobrych stosunków z Kościołem. Do szkół i urzędów wprowadzono z powrotem krzyż, w dziedzinie szkolnictwa poczynione Kościołowi ustępstwa. Podczas uroczystości publicznych po raz pierwszy od długiego czasu przedstawiciele władz państwowych i Kościoła ukazywali się wspólnie, a reprezentanci rządu nie szczędzili Kościołowi słów życzliwych i pełnych uszanowania. Na tle zarysowującego się w ten sposób nowego stosunku nawet rozwiązanie partii katolickiej i popolari, pozostając dotąd pod opieką Watykanu, i wygnanie jej przywódcy, księdza Sturzy z kraju, nie oziębiło wzajemnych relacji i nie wywołało konfliktu. Watykan ludowców katolickich opozycyjnych i sprzymierzonych z lewicą pozostawił ich losowi, myśląc niemiętliwie o zreorganizowaniu sił katolickich na platformie zachowawczej zgodnej z polityką rządu.

Polityka zbliżenia więc, jak widzimy, obejmuje rozmaite dziedziny, przeprowadzana jest konsekwentnie a spodziewać się można owoców po niej w przyszłości może nawet niezbyt odległej.

A. P.

Polacy poza Polską.

CENTRALNY KOMITET POLAKÓW WE FRANCJI.

Z inicjatywy „Wiarusa Polskiego”, jednego z organów wychodźstwa polskiego we Francji, zorganizowany został w ubiegłym miesiącu w Donai zjazd delegatów polskich z kilkudziesięciu miejscowości we Francji. Na zjeździe tym został powołany do życia „Centralny komitet Polaków”, który pragnie się stać naczelną reprezentacją wychodźstwa polskiego we Francji. Czy się to uda, przesądzać w tej chwili byłoby przedwczesne. Niestety, już na zjeździe inauguracyjnym do nowej organizacji, składającą się wprawdzie z Polaków, wchodziły również Polacy, którzy w przeszłości byli walczyli w armii polskiej, a obecnie walczyli w armii francuskiej. Byłoby to smutnym świadectwem rozłamu wychodźstwa polskiego nawet w dziedzinie spraw materialnych i kulturalnych, zgoda od polityki partyjnej nie

Wtorek, dnia 29 b. m. „Prak“.
Niedziela, dnia 30 b. m. „Wielka rewja
leutowa“ (o godzinie 3 popołudniu po
zakończonych).
Wtorek dnia 1-11 — „Casanova“
premiera.

Komuniści przed sądem.

NA ŁAWIE OSKARŻONYCH ZASIADŁO 18 KOMUNISTÓW

Dnia 1-XI-1927 r. jako w pierwszą bolesną rocznicę odbędzie się nabożeństwo na intencję
Śp. Piotra Krzewińskiego
o godz. 11 przed południem w kościele w Golonogu, a po nabożeństwie poświęcenie pomnika na cmentarzu parafialnym.
O czym zawiadamiają przyjaciele, kolegów i znajomych
Rodzina i współpracownicy.

Przeciw partyjności w szkole.

OKÓLNIK MINISTRA OŚWIATY.

W ostatnim czasie wzmogła się w szkołach partyjna działalność nauczycieli. Znane są np. w Zagłębiu Dąbr. wypadki, że nauczyciel wyklada uczniom np. teorię socjalistyczną, lub pozwala sobie na wycieczki w innych kierunkach partyjnych. Nie chcemy powyższych faktów, o których głośno się mówi, uogólniać i oskarżać ogółu nauczycielstwa o działalność partyjną w szkole, niemniej trudno nie zauważyć, że zwłaszcza w ostatnim czasie wzmózonego partyjnistwa fakty takie zdarzają się. Powitać przeto należy rozesłany do kuratorów okólnik Ministerstwa oświaty, który wzywa władze szkolne i zespoły nauczycielskie do pracy nad umysłowością i duszą dziecka w kierunku, wykłonięty przez pedagogię, przez strażę natomiast przed angażowaniem się przewodników młodzieży w walki partyjno-polityczne.

— Nie dla partii, ale dla Ojczyzny wzrastać i kształcić się powinna młodzież polska.

Osobiste.

W tych dniach po 30-tych górą lat pracy opuszcza „Saturn” p. Roman Marczewski. Dnia 26 b.m. delegaci wszystkich wydziałów kopalni zeznali swego długoletniego towarzysza doli urzędniczej. Wręczając pamiątkowy dar, złoty zegarek, w imieniu wszystkich ciepłymi słowy przemówił p. Jankowski, z żalem żegnając dobrego kolego, życząc mu w dalszej jego wędrówce życiowej towarzyszyć będą nasze serdeczne życzenia. Na drugi dzień ustępującego kolego żegnała skromna uczta grono oświatych w pracy na „Saturnie” weteranów.

Posiedzenie Rady miejskiej w Będzinie.

W poniedziałek, dnia 31 bm. odbyło się posiedzenie Rady miejskiej w Będzinie, podług następującego porządku obrad: Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia. Pismo dr Winiuchera w sprawie zarzutów, zgłoszonych przez klub „Solidarności robotniczej”. Sprawa kupna gruntu pod dworzec kolejowy. Sprawa kupna gruntu od Werdigera. Sprawa użyczenia skweru na gorze Zamkowej. Sprawa zamiany buki przy ul. Czeladzkiej. Sprawa komisji cenikowej. Projekt statutu miejskiego zakładu elektrycznego. Sprawa zmiany jednego z punktów regulaminu Rady miejskiej. Sprawa zmian osobowych w komisjach radzieckich. Sprawa zaliczenia Będzina do wyższej kategorii miast. Sprawa delegacji do Poznania. Pismo Magistratu w sprawie zaopatrzenia biednej ludności w kartofle i węgiel, oraz w sprawie odczyszczenia binra pracy społecznej. Projekt i kosztorys budowy miejskiej go domu czynszowego, oraz hal targowej. Sprawa nabycia gruntu od p. Geborskiego i Sączewskiego. Projekt tras tramwajowej w związku z budową wiaduktu kolejowego. Sprawa usunięcia nieruchomości nr. 70 przy ul. Modrzejowskiej. Sprawa budowy ul. Kolejowej. Sprawa ułożenia ścieżki na chodnikach w przedmieściach oraz ukończenia ul. Czarnej.

(1) Wczoraj na ławie oskarżonych przed sekcją karną przy Sądzie okręgowym w Sosnowcu w składzie: prezydenta Sokółski, sędziowie Jan Kiewicz i Sadkowski, zasiadło 18 komunistów; z Warszawy: Henryk Wójcik lat 21; z Sosnowca: Mikołaj Bondarenko lat 20; z Będzina: Lejba Wygodzki lat 17, Szlama Marmur lat 20; z Chorzowa: Roman Nowak lat 27; z Dąbrowy: Janina Tylecówna lat 22; z Zawiercia: Szulim Lewenberg lat 22, Szyja Gelbard lat 22, Stanisław Odwyjas lat 21, Eugeniusz Duraj lat 21, Antoni Kazior lat 16, Pola Strausman lat 29, Bonifacy Polaczek lat 16, Jan Szwaj lat 21; z Zagórza: Bolesław Stachowicz lat 21, Janecy Jaros lat 23, Stefan Milner lat 30; z Piasnow: Jan Izdoreczak lat 27.

Oskarżał prokurator Sokołowski, bronili: Wygodzkiego, Lewenberga, Nowaka, Bondarenko, Marmura i Gelbarda — mec. Krzemuński; Wójcika i Izdoreczaka — mec. Breiter z Warszawy; pozostałych — mec. Teitelbaum, sekretarzował apl. Malinowski.

Sprawa przedstawia się następująco: W roku 1926 oskarżeni Gelbard, Lewenberg, Duraj i Odwyjas kilkakrotnie namawiali świadka Jana Prostaka, aby wstąpił do związku młodzieży komunistycznej w Zawierciu, uważając go za sympatyka sowieckich organizacji.

Prostak, nosząc się z zamiarem oddania w ręce policji członków Z. M. K. na tę propozycję zgodził się. Sora w zaliczenia go w poczet członków, jak oświadczył osk. Gelbard skierowano do okręgowego komitetu Z. M. K. w Dąbrowie dla ostatecznego rozstrzygnięcia.

W dniu 23 października ub. r. oskarżeni Lewenberg, który został przewodniczącym komitetu dzielnicowego Z. M. K. w Zawierciu na wyjeździe Gelbarda do wojska, zawiadomił św. Prostaka, że został przyjęty w skład komitetu dzielnicowego zdekompleto-

wane — zadem Gelbarda oraz zeznaniem Odwyjas i Duraja w związku z awanturami w cmentowni „Wysocka”. Zaznaczył zarazem św. Prostakowi, że nazajutrz wyjadą do Dąbrowy na konferencję okręgowego komitetu Z. M. K. jako delegaci dzielniczy Zawiercia.

O tej konferencji dowiedziała się również w drodze poufnej policja polityczna, przyczem stwierdzono, że miał w niej brać udział specjalny emisariusz K. C. K. P. P. (komitetu centralnego komunistycznej partii polskiej).

Aspirant Rosłowicz oraz przod. Olaszewski stojąc w dniu 24 października ub. r. na określonym podpunkcie obok kopalni „Paryż” spostrzegli znanych działaczy Z. M. K. Wygodzkiego i Marmura, którzy czekali na innych uczestników konferencji. Obdwaj komuniści śledzili funkcjonariuszy policji aż do Będzina, po czym wrócili w kierunku kopalni Paryż.

W dniu 30.10. ub. r. na skutek zlecenia Lewenberga, przewodniczącego K. D. Z. M. K. w Zawierciu, odbyło się w Zawierciu zebranie komitetu dzielnicowego, w którym brał udział osk.: Wójcik, Lewenberg, Pola Strausman (pseudonim: Maryśka), Polaczek Bonifacy i Szwaj (Kot).

W dniu 31 października ub. r. z polecenia Lewenberga (Górnik) brał udział oskarżony Kazior (Mały) w konferencji wydziału zawodowego ZMK. odbytej na kolonii „Zuzanna”. W czasie konferencji osk. Jaros wygłosił referat o pracy Z.M.K. wśród związków zawodowych i sekcji młodocianych.

Na podstawie wiadomości konfidenckalnych w początkach października ub. r. aresztowano Wójcika, Wygodzkiego, Lewenberga, Tylecównę, Jarosa, Milnera, Strausmanównę, Polaczka, Szweja, Duraja, Kaziora, Odwyjas oraz wydanego przez władze

wojskowe Gelbarda. W dniu 18 grudnia ub. r. został zatrzymany Marmur (Jerzy).

Osk. Kazior w toku dochodzeń policyjnych przyznał, że będąc członkiem Z. M. K. dzielniczy Zawiercie wspólnie z Polaczkiem kolportował bibulę komunistyczną, oraz brał udział w konferencji zawodowej Z. M. K. podczas której osk. Jaros wygłosił referat. Osk. Szwaj dokładnie ustalił osoby, przebieg oraz treść uchwał powziętych na zebraniu komitetu dzielnicowego w Zawierciu w dniu 30.10. ub. r. zgodnie z wiadomościami poufnymi, przyczem zeznał, że notatki z konferencji prowadził osk. Polaczek, członek K. D. Z. M. K.

W początkach kwietnia b. r. przy przeglądaniu fotografii osób inwigilowanych na Górnym Śląsku rozpoznany został osk. Nowak jako współuczestnik konferencji O. K. Z. M. K. w charakterze przedstawiciela Górnego Śląska. Po aresztowaniu Nowaka, przeprowadzono w jego mieszkaniu rewizję, w czasie której znaleziono: dowód osobisty na nazwisko Konstantego Chwaleckiego, wydany przez starostwo brzeskie z fotografią Nowaka. (Ogłędziny ksiąg starostwa oraz ekspertyza ustaliły, że dowód jest sfałszowany), sfałszowany dowód osobisty, wydany przez starostwo warszawskie na nazwisko Jana Romańskiego z podobizną Wójcika, sfałszowaną książeczkę wojskową na nazwisko Jana Romańskiego, wydaną przez P. K. U. w Warszawie, okólnik do wszystkich organizacji K. P. P. w sprawie akcji antydrożynianie, najbliższych akcji ekonomicznych i związkowych. W treści okólnika wskazana jest taktyka dla działaczy K. P. P. prowadząca do zgrupowania wszystkich robotników w K. P. P. z pominięciem związków zawodowych, referat p. t. „Rola kobiet w ruchu robotniczym”. 4 projekty rezolucji w języku polskim i niemieckim o analogicznej treści do uchwalenia na zebraniach robotniczych, notatki p. t. „Wskazówki w sprawie gazet fabrycznych młodzieży robotniczej”, egzemplarz gazetki młodzieży robotniczej kop. Kornatsfreude p. t. „Sierp”, odbity na hektografie.

Biegły stwierdził, że gazeta „Sierp” oraz podpis na dokumencie osobistym na imię K. Chwaleckiego wykonane są ręką osk. Nowaka; na drugim zaś dokumencie osobistym nazwisko I. Romański podpisał osk. Wójcik.

Osk. Nowak był już karany 8 miesięcznym więzieniem za należenie do K. P. P. przez Sąd okręgowy w Katowicach, a przed aresztowaniem go w dniu 20.4. b. r. poszukiwany był na terenie Górnego Śląska jako przewodniczący komitetu okręgowego K. P. P. Górnego Śląska.

W dniu 7 maja b. r. został zatrzymany ukrywający się od dnia 24.10. ub. r. osk. Bondarenko (Lulek). Matka oraz brat jego stwierdzili, że spędził on noc z 24 na 25 października poza domem, a wróciwszy nad ranem, oświadczył, iż wrac z zebrania.

Nikt z oskarżonych do winy się nie przyznał.

Małoletni oskarżeni: Wygodzki (lat 17), Polaczek (lat 16), Kazior (lat 16) decyzją Sądu okręgowego w Sosnowcu uznani zostali za działających z rozważaniem.

Wydział karny Sądu okręgowego w Sosnowcu rozesał za zbiegłym Berkiem Fromerem listy gończe w dniu 25 czerwca b. r.

Po sprawdzeniu generalji oskarżonych i odczytaniu aktu oskarżenia, Sąd przystąpił do badania 25 powołanych na rozprawę świadków.

Potwierdzili oni wszyscy akt oskarżenia, nie wnosząc do rozpraw nowego.

Po przesłuchaniu 16 świadków, przewodniczący o godzinie 7 wieczór odracza sprawę do dnia następnego, do godziny 10 ran

Magistrat przeciw ruchowi budowlanemu.

CO NA TO WŁADZE NADZORCZE?

Niedawno pisaliśmy o samowoli Magistrali dąbrowskiej, który od olejących budować domy przy ul. Sobieskiego obok apteki zażądał przesunięcia projektowanych budynków o 60 metr. w tył, gdyż Magistrat na zdoły tej przestrzeni chciał urządzić skwery. Sprawa oparla się o województwo, które decyzję Magistratu jako bezprawną uchylilo i poleciło wydać zainteresowanym osobom plany, aby mogły rozpocząć budowę.

Towarzysze, dotknięci decyzją województwa, pojechali interwenjować w tej sprawie do Warszawy, lecz nie widocznie nie wskórali, gdyż nie przeszkadzają jako przy budowie wspomnianych domów. Zdawałoby się, iż orzeczenie województwa powinno być miarodajne dla Magistratu, tymczasem okazuje się, iż towarzysze, rozmyśleni dotychczasową bezkarnością, ignorują zupełnie władze nadzorcze, gdyż dowiadujemy się, iż analogiczną sprawę miał p. Szeligowski, właściciel domu przy ul. Okrzei.

P. Szeligowski chciał do obecnego

domu dobudować drugą połowę, alii ci „fachowy” zarząd mianła zażądał cofnięcia o kilka metrów w tył projektowanej budowl. Ponieważ p. Szeligowski posiada załedwie kilka metrów podwórza, no i żaden gospodarz nie zgodzi się na to, aby każdy z dobudowanych obiektów miał inny odstęp od linii ulicznej, zrezygnował więc z budowy, dzięki której miasto uzyskałoby kilka obywateli mieszkańców oraz sklepów. Tak socjaliści popierają ruch budowlany i niewątpliwie nie zmieniają swego stanowiska, gdyż jeden z nich wręcz oświadczył, że byłby zdracą partji, gdyby popierał rozwój „paskarzy” i pasorzytów. Zapomniał tylko ten społecznik, że cała armja socjalistów żyje tylko dzięki istnieniu tych paskarzy i pasorzytów. Małozna zresztą o zapatrywania tych panów, natomiast nasuwa się w związku z ich postępowaniem pytanie, jak długo jeszcze władze nadzorcze cierpieć będą podobne stosunki i pozwola na ignorowanie swych zarządzeń?

Czy grozi nam żółte niebezpieczeństwo?

Jutro, w niedzielę o godzinie 12-jej w południe w teatrze miejskim wygłosi niezmiernie interesujący odczyt prof. Andrzej Puzylewicz p. t. „Czy grozi nam żółte niebezpieczeństwo?”

Prof. Andrzej Puzylewicz jest znakomitym znawcą stosunków panujących w Chinach, przebywał tam bowiem przez 17 lat skąd niedawno powrócił do kraju. W odczycie swym, ilustrowanym przezroczami, poruszy aktualne zagadnienia i wyjaśni cały szereg najbardziej interesujących a

najmniej znanych szczegółów dotyczących całokształtu życia mieszkańców państwa Żółtego smoka.

Katastrofa kolejowa.

Wczoraj o godz. 2.15 w nocy na szlaku kolejowym Dąbrowa - Golonóg miała miejsce katastrofa kolejowa, w wyniku której wyskoczył z szyn brandkard i jeden wagon próżny. Winę w danym wypadku ponosi dworzniak stacji Golonóg, który bez po rozumienia się z Dąbrową wypuścił po jednym torze dwa towarowe pociągi, w krótkim odstępie czasu, skutkiem czego nastąpiło zderzenie.

Wybory do Izb Rękodzielniczych

ODBEDĄ SIĘ JUŻ W STYCZNIU.

Od 13 grudnia br. wprowadzona będzie nowa ustawa przemysłowa, a z nią na całym terytorjum państwa nowe przepisy dla przemysłu i rzemiosła. Nowe jednolite Izby przemysłowo-handlowe i odrębne Izby rzemieślnicze również jednolite na całym obszarze państwa.

Wybory do tych Izb przewidziane są na styczeń roku przyszłego.

Jenerałna inspekcja sanitarna.

Z polecenia p. starosty Olpińskiego powołane ad hoc komisje sanitarne przeprowadziły w dniu wczorajszym oględziny sanitarne na terenie całego powiatu. Komisje złożone z przedstawiicieli starostwa, lekarza, członka urzędu gminnego, lokalnej komisji zdrowotnej i policji, badały skrupulatnie stan domów, podwórz, studni, śmietników, placów i ustępów, celem stwierdzenia co i w jakich rozmiarach wykonano na skutek dotychczasowych zarządzeń.

Jest rzeczą zrozumiałą, iż komisje nie znalazły jeszcze idealnych warunków sanitarnych, naogół jednak stwierdzono dużą poprawę i niewątpliwie przy dalszych staraniach stan sanitarny nie tylko w miastach, lecz i na terenie gmin wiejskich ulegnie korzystnemu przeobrażeniu.

Przy sposobności przypominamy ludności, aby nie lekceważyła, wydanych w tej sprawie zarządzeń i starała się o utrzymanie w należytym stanie swych posesyj, gdyż komisje z ramienia władz powiatowych, wojewódzkich i ministerjalnych odbywać się będą systematycznie i zawsze nie spodzianie, nie chcąc więc narazić się na dotkliwe kary i nieprzyjemności, lepiej zastosować się do wydanych poleceń.

Ukonstytuowanie się władz oddziału P. C. K. w Grodźcu.

W ubiegły wtorek w sali klubu Grodzieckiego Towarzystwa odbyło się inauguracyjne posiedzenie zarządu oddziału Czerwonego Krzyża w Grodźcu, na którym dokonano wyboru prezydium i przewodniczących poszczególnych sekcji w sposób następujący: p. inż. Tadeusz Nenopokiczewski — prezes, p. inż. Alfred Skowronek — wiceprezes, p. Bronisław Brzozowski — sekretarz, ks. Rosso — skarbnik. Na przewodniczącego sekcji mobilizacyjnej zaproszono p. dra St. Karsza, sekcji propagandowej p. T. Pocisk-Dobrowolskiego, sekcji siostr i sanitariuszy — dra Budzanowskiego, sekcji dochodów i niestałych — p. W. Niepokoczewskiego, sekcji kół młodzieży — p. Piotra Lipczyka i sekcji skarbonek i nalepek — p. Janinę Biskupską. Taki dobór osób w stern oddziału grodzieckiego C. K. daje gwarancję, iż instytucja o tak wzniosłych ideałach rozwine się należycie i odda społeczeństwu polskiemu w razie potrzeby duże usługi.

Kronika Zawiercia.

Z N. O. K.

W roku bieżącym Narodowa Organizacja Kobiet zorganizowała sprzedaż wieńców na groby. Ponieważ przy robocie wieńców znajdują zajęcie biedne kobiety obciążone rodziną, a nie mogące znaleźć pracy, przeto przedsięwzięcie to zasługuje na największe poparcie. Wieńce sprzedawane są na rynku, przed kościołem i w kilku jeszcze punktach miasta.

Miejsca sprzedaży wieńców wykonanych przez N. O. K. będą zaopatrzone w wyraźne napisy, stwierdzające pochodzenie wieńców. Od poniedziałku wieńce sprzedawane będą również przy cmentarzu.

Zamknięcie szosy.

Wydział drogowy Sejmiku zawier-

ciańskiego za naszym pośrednictwem podaje do wiadomości, że z powodu przebudowy mostu na Warcie, droga wojewódzka Gniazdów — Żarki — Szczekociny zostaje zamknięta dla

ruchu na odcinku Lgota — Żarki. Komunikacja między Lgotą i Żarkami odbywać się będzie przez Myszków drogami powiatowymi Lgota — Mijaczów i Myszków — Żarki

ZYCIE GOSPODARCZE.

Nowy system monetarny.

W ub. czwartek odbyło się posiedzenie Rady ministrów pod przewodnictwem wicepremiera Bartla. W trakcie posiedzenia uchwalono, między innymi, projekt rozporządzenia Prezydenta Rzplitej w sprawie zmiany przepisów o systemie pieniężnym. Wydanie tego rozporządzenia pozostaje w ścisłym związku z ogłoszonym niedawno planem stabilizacyjnym.

Art. 1 tego rozporządzenia postanawia, że wybijanie monet należy do praw zwierzchniczych państwa i jest wyłącznie jego prerogatywą.

Art. 2 wymienia rodzaje monet, które będą przez państwo wybijane, a mianowicie: monety złote rożn. kształtów po 100 zł., 50 zł., 25 zł.; srebrne: 5 zł., 2 zł.; niklowe: 1 zł., 50 gr., 20 gr., 10 gr.; brązowe: 5 gr., 2 gr., 1 grosz. Monety złote po 25 zł. otrzymują nazwę dukata. Złote monety będą wybijane ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi 900 części złota i 100 miedzi. Z 1 kilograma tego stopu wybijane będą 5352 złote.

Dalej projekt rozporządzenia Prezydenta Rzplitej przewiduje, iż nikt nie będzie obowiązany do przyjmowania, jako środka płatniczego tych monet, których wizerunek został zartarty, względnie uszkodzony, jak rów-

nież nie będzie obowiązany do przyjmowania monet złotych, których waga odpowiedni się zmniejszyła wsku-ga odpowiednio się zmniejszyła wsku-ciły przepisana wagę, zostaną przez skarb państwa wycofane z obiegu.

Dalej rozporządzenie omawia sposób likwidacji zobowiązań, zaciągniętych w złotych obiegowych lub w złotych w złocie, przyczem rozporządzenie postanawia, iż zobowiązania pieniężne wszelkiego rodzaju, wyrażone w złotych lub przełożone na złote, płatne są li tylko środkami płatniczymi, określonymi w tem rozporządzeniu, lub też biletami Banku Polskiego, licząc 1 zł., na jaki zobowiązania te opiewają, lub zostały przerachowane za 1 zł. określony w rozporządzeniu Prezydenta Rzplitej z 13 października rb. w stabilizacji waluty.

Jedynie zobowiązania, opiewające na złote w złocie, których tytuły powstały przed wejściem w życie tego rozporządzenia Prezydenta Rzplitej, ulegają przeliczeniu w stosunku 1 zł. równy 1.72 gr.

Uchwalony onegdaj projekt rozporządzenia Prezydenta Rzplitej wejdzie w życie łącznie z innymi ustawami stabilizacyjnymi.

Kronika gospodarcza.

POLSKA BANDERA NA MORZU ŚRÓDZIEMNEM. Dnia 21 b. m. statek żegluga polskiej „Warta” zawinął do Moskwy i rozpoczął wyładowanie około 3500 ton węgla, przywiezionego z Port Talbot. „Warta” pływa na morzu Śródziemnym po raz drugi, ogółem zaś polska bandera powlewała na morzu Śródziemnym dopiero 3 razy.

NA RYNKU SKÓR TWARDYCH tendencja spokojna. Ruch naogół mały, spodziewano ożywienia wskutek sezonu jesiennego — rne nastąpiło. Ceny pomimo silnej wyższości skóry na rynkach zagranicznych, podniosły się na naszym rynku tylko w niewielkim stopniu. Notują za 1 kg. w dolarach loco garbarnia: Pfeiffra krupony podczerwone ciężkie Nr 1 — 1.35, Nr 2 — 1.26, Nr 3 — 1.20, średnie Nr 1 — 1.35, Nr 2 — 1.26, Nr 3 — 1.20, lekkie Nr 1 — 1.30, Nr 2 — 1.24, Nr 3 — 1.20, krupony pasowe Nr 1 — 1.70, Nr 2 — 1.55, krupony podczerwone (amerykańskie) ciężkie — 1.03 do 0.97, waschledry — 1.10, karki — 0.88, boki podczerwone — 0.66, branzie — 0.88, Temlera krupony ciężkie — 1.22 do 1.30, średnie 1.19 do 1.27, lekkie 1.17 do 1.25, krupony pasowe 1.58 do 1.77, waschledry 1.03 do 1.08, abfall karki — 0.80 do 0.90, Reichenbacha krupony 1.20, boki ciężkie 0.57, lekkie 0.70, karki 0.72, szpalaty 0.82, kwadraty 0.82, Weinbengera krupony — 1.16 do 1.21, karki lekkie 0.72, średnie — 0.67, ciężkie 0.60. Warunki płatności przeważnie kredyt wekslowy z terminem do 3 miesięcy, lub rachunki otwarte do 2-eh tygodni.

Z giełdy warszawskiej.

CEDULA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 28 października 1927 r.

Bank Dyskontowy 135.00, Bank handlowy 125.00, Bank Polski 157—157.75, Bank Przem. Lwów 106.00, Bank Zachodni 27.50—28.00, Bank Spółek Zarobkowych 96.50, Pol. Tow. Elektr. 21.00, Chodorow 177.00—180.00, Czersk 1.15, Cukier 3.95—6.00, Firlej 55.00—58.00, Wysoka 157.00, Węgiel 120.00—119—119.50, Nobel 50.50, Fitzner 9.50—10.65, Lilpop 42.50, Modrzestow 10.25—10.35—10.30 bez kup., Ostrowiecki 99.00—98.00, Pocisk 2.95—3.00, Gosławice 80.00, Rudzki

62.50, Starachowice 79.00—79.75—79.50, Ursus 15.00, Zieleniewski 22.50, Zawiercie 41.00, Żyrardów 20.50—19.50, Borkowski 4.00—4.10, Spirytus 54.00.

WALUTY I DEWIZY.

Nowy Jork 8.90, Londyn 45.42 i pół, Paryż 55.01, Wiedeń 125.85, Praga 26.41 i pół, Włochy 48.72, Belgja 1.4.15, Szwajcaria 171.92 i pół, Holandia 359.10, Sztokholm 240.05, Dolarów ka 5 proc. 61.75—61.25, Ziemięskie Kredytowe 4 i pół proc. 62.25—62.00.

Tendencja dla akcyj mocniejsza dla walut nieco mocniejsza.

Ze sportu.

„09” MYŚLOWICE — „RUCH”. W niedzielę dnia 30 bm. o godz. 14 kolejowy K. S. „Ruch” przyjmuje na boisku własnem K. S. „09” z Myśłowic. Zawody powyższe budzą zrozumiałe zainteresowanie wśród kół sportowych Zagłębia ze względu na świetną formę gości, jako mistrza tamtejszego Podokręgu Ligi oraz wystąpienie do tychże zawodów „Ruchu” w nowym składzie. We wtorek 1 listopada „Ruch” zmierzy się w Sosnowcu w spotkaniu rewanżowym z mistrzem GZOPN. kl. B K. S. „Różdzeń—Szopienice”, aby powetować poniesioną tam porażkę w stosunku 2:1. W obydwu dni rozegrane zostaną o godz. 15 przedmecze rezerw tychże klubów.

K. S. „CYNKOWNIA” (Będzin) — T. S. „VICTORIA” (Sosnowiec). Jutro na boisku T. S. „Victoria” w Sosnowcu przy ul. Aleja o godz. 2.30 po południu rozegrane zostaną koleżeńskie zawody pomiędzy powyższymi klubami. Aczkolwiek K. S. „Cynkownia” w Będzinie powstał dopiero w tym roku, to jednak drużyna tego klubu bynajmniej nie ustępuje starym

klubom, znany na naszym terenie piłkarskim, bowiem rekrutuje się z wybitnych graczy niektórych miejscowych klubów. „Victoria”, chociaż została poważnie osłabiona z powodu powołania jej wielu pierwszorzędnych graczy do wojska, to jednakże jest jeszcze zespołem, którego nie można lekceważyć. Kto chce jeszcze skorzystać z pozostałych niewielu dni pogodnych i ciepłych i ujrzeć ciekawy mecz, niechaj więc jutro podąży na boisko „Victorii”.

Kronika Olkuska.

Na święto Zmarłych.

Od 1 do 3 listopada rb. odbędzie się w Olkuszu zbiórka na groby bohaterów polskich, poległych podczas wojny światowej. Specjalny referat grobownictwa wojennego przy województwie Kieleckim nadesłał już do Olkusza odpowiedni materiał, jak nalepsze do okien i znaczkami, celem rozprzedaży wśród mieszkańców. Poza tem przysłał 86 krzyżów dębowych, które zostaną umieszczone na cmentarzu wojskowym obok cmentarza nowego.

Zbiórki na groby bohaterów odbędą się również w tym terminie w Sławkowie, Bolesławiu, Wolbromiu, Pilecy, Skale i Żarnowcu, dokąd przesyłano nalepsze i znaczkami wraz z odpowiednimi odevzami.

W związku z powyższem, bawił w Olkuszu w dniu 27 bm. referent grobownictwa wojennego przy województwie, p. Bukowski

Kurs strażaków oficerów.

W dniu 9 listopada rb. odbędzie się w szkole rolniczej w Trzyciążu trzydniowy kurs strażacki dla oficerów. Zgłoszenia winny nastąpić zawczasu, aby przygotowane dla oficerów mieszkania

Program radiowy

na sobotę, dnia 29 b. m.

Warszawa, 1111 m. Godz. 16.40 odczyt p. t. „Bilans handlowy Polski” w głosie p. Tadeusza Janiszowskiego. Godz. 17.00 audycja wydawnictw prajodowych omówi prof. Henryk Mościcki. Godz. 17.20 odczyt p. t. „Twórczość Żeromskiego”, odczyt wygł. dr. Konrad Górski. Godz. 17.45 program dla dzieci. Audycja zespołowa z muzyką i śpiewami. Zwymer „Piomyeczka”, oraz koncert. Godz. 20.50 koncert wieczorny. Godz. 22.30 transmisja muzyki tanecznej.

Kraków, 500 m. Godz. 17.20 odczyt p. t. „Sztuka Pompei, jako letnia kolumna”, wygł. p. Aleks. Goldschmied. Godz. 19.25 odczyt p. t. „Kultura poległych bohaterów”, wygł. gen. J. J. Nieczoda, gen. J. J. Nieczoda, kustosz przy D. O. K. V. Godz. 20.00 Heinal z wieży Marjackiej i Komunikaty.

Poznań, 280.4 m. Godz. 12.45 koncert gramofonowy. Godz. 17.45 transmisja koncertu z kawiarni „Wielkopolska”. Godz. 19.10 odczyt p. t. „Współdział duchowieństwa w powstaniu listopadowym”, wygł. dr. Andrzej Wojtkowski. Godz. 19.55 odczyt p. t. „Przygotowania Polski do Olimpiady w roku 1928”, wygł. kapitan Jan Baran. Godz. 22.30 wieczór muzyki lekkiej. Godz. 23.00 transmisja muzyki tanecznej z „Carltonu”.

Praga, 548.9 m. Godz. 19.00 transmisja z teatru narodowego „Mozart i Don Juan”.

Stuttgart, 379.7 m. Godz. 15.00 koncert popularny. Godz. 20.00 wieczór koncertowy kompozytorów szwajcarskich — kabaret sobotni. Godz. 23.00 muzyka taneczna.

Sztokholm, 454.5 m. Godz. 16.00 koncert zbiorowy orkiestry gwardji królewskiej (100 osób). Godz. 18.50 muzyka taneczna starożytna. Godz. 21.40 jazzband z restauracji Cecil.

Z całej Polski.

MŁODZIEŻ W OBRONIE KOLEGI I SWEJ GODNOŚCI.

W ub. czwartek młodzież uniwersyteckiej w Krakowie urządziła wiec w sprawie pobicia studenta wydziału prawa Cornera przez policję. Wiece odbywały się w obecności rektorów i dziekanów wyższych uczelni i miały przebieg b. poważny. Corner wprawdzie został zatrzymany przez policję w nocy w chwili, gdy w stanie nieprzytomnym został przewieziony do szpitala, jednakże nie powinno to być powodem skucia go przez policję w kajdany i tak dotkliwego pobicia, iż grozi mu kalectwo na całe życie. Dlatego też studenci wszystkich wyższych uczelni w Krakowie ujęli się za swym kolegą i stanęli w obronie jego godności akademickiej, żądając ukarania winnych funkcjonariuszów P. P. Po wiecu część młodzieży, przebiegającej pośród komunistów, spróbowała udać się pochodem pod województwo, jednakże policja kilkoma szarżami nie dopuściła do tej demonstracji, która nie była w planach ogółu młodzieży, jak to już na samym wiecu zaznaczono.

TRAGICZNA ŚMIERĆ MAJORA.

W ub. środę popołudniu wśród niekorzystnych okoliczności, stracił życie szef oddziału przysposobienia wojskowego w Poznaniu major sztabu gen. Miecz. Zatkokał. W czasie zawodów przy braniu przeszkody major Zatkokał upadł wraz z koniem i odniósł śmiertelne obrażenia. Ciepło rannego majora przewieziono do okręgowego szpitala wojewódzkiego. U nieszczerliwego stwierdzono uszkodzenie mózgu oraz złamanie obojczyków i kręgosłupa. Mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej major Zatkokał zmarł w przeciągu godziny. Według naszych informacji, śp. mjr. Zatkokał odbywał z pewnym kolegą trening w konnej jeździe. Przy braniu przeszkody przez śp. majora Zatkokała spadła barjera, koń podskoczył, upadł na znak i, zabijając się na miejscu, przyniósł nieszczerliwego jeźdźcę.

WYROK W SPRAWIE NADUŻYCIEKOWYCH W CZĘSTOCHOWSKIM ODZIALE BANKU POL.

Onegdaj sąd apelacyjny pod przewodnictwem sędziego Rakowskiego ogłosił wyrok w sprawie o nadużycia czekowe w oddziale częstochowskim Banku Polskiego. Wicedyrektor tego oddziału Piotr Monastyrski skazany przez sąd I instancji na 1 rok więzienia, został wyrokiem onegdajszym uniewinniony. Oskarżony Niedźwiedzki (b. urzędnik tegoż oddziału) skazany był wyrokiem Sądu okręgowego na rok więzienia. Onegdaj wyrok ten zatwierdzono. Oskarżony Jackowski, skazany pierwotnie na 6 miesięcy — został uniewinniony, Sikorski: pierwotnie rok więzienia — uniewinniony, Lewenhoff — uniewinniony wyrokiem obu instancji. Tak samo Izrael Wojdziński, Lewek Kantor (klient banku) wyrokiem Sądu okręgowego skazany na 2 lata więzienia, onegdaj skazany na 2 lata więzienia, ogólniejszym wyrokiem uniewinniony. Majerowi Szydłowskiemu poprzednią karę 3 lat więzienia, zamieniono na karę 2 lat więzienia.

KATASTROFA KOLEJOWA POD ŁOWICZEM.

W ub. czwartek wieczorem zdarzyła się pod Łowiczem wielka katastrofa kolejowa. Ze stacji Domaniewice wyprawiono do Warszawy parowóz kolejowy, którym jechała załoga wie również z 4-ch osób. Praktycznie jednocześnie wyruszył w stronę Łowicza pociąg towarowy, złożony z 33 wagonów. Oba pociągi, idące po tym samym torze, podjechały naprzeciw siebie. Katastrofa nastąpiła na trzecim kilometrze od stacji Zielkowie. Parowóz pociągu towarowego, przyczem

oba spadły z nasypu. Równocześnie 10 wagonów pociągu towarowego wykołowało się i częściowo rozbiło. Pociąg towarowy jechali prawie wyłącznie kolejarze i bardzo wielu z pośród nich zostało rannych. Wezwane z Warszawy i Łowicza pogotowie kolejowe, przystąpiło do ratunku, przy czym okazało się, że 12 osób zostało ciężko rannych. Wydobycie ich z pod gruzów rozbitych lokomotyw i wagonów. Wydobywanie trwało przez całą noc. Po wstępnych dochodzeniach, komisja policyjna aresztowała dyżurnego ruchu stacji Zielkowie, Józefa Drzewieckiego.

WYKRYCIE KLUBU MORFINISTEK

Policja śledząca we Lwowie wykryła dwa lokale, w których schodziły się nałogowe morfinistki i kokainistki, w celu wspólnego przeżywania rozkoszy narkotyzowania się. Jeden z nich znajdował się w mieszkaniu

Władysława Rudnickiego przy ulicy Szamlańskiego 6, drugi u niejakiej Tomazowej przy ul. Lwowskiej Dzieci 5. W mieszkaniach tych znajdowały się specjalnie urządzone pokoje z otomanami i odpowiednim oświetleniem. W chwili wkroczenia policji, zastano w obu klubach znane na łogowe morfinistki, rejestrowane kobiety lekkiego prowadzenia się, leżące na otomanie w nieprzytomnym stanie. Policja posiadała wiadomości, że oprócz pięciu sprowadzonych na inspekcję członkini obu klubów, ucześćszało do nich wiele innych, placujących gospodarzom lokali tytułem wstępu różne kwoty. Dochodzenia policyjne wykazały, że oba kluby zaopatrywały się w narkotyki w aptece Kurkiewicza przy ul. Unji Brzeskiej. Przeciwko personelowi tej apteki oraz przeciwko właścicielom zakazanych klubów, wniesiono doniesienia do prokuratury.

Co kraj, to obyczaj.

CIEKAWY ZWYCZAJE W SZKOŁACH RÓŻNYCH KRAJÓW.

Cechą znaną dziejom współczesnych jest fakt, że dzieci wszystkich ludów w pewnym wieku chodzą do szkoły.

W jednych jednak szkołach dotąd przetrwała starożytna metoda uczenia, gdzieciężkie stosuje się najnowszym sposobom nauczania.

Tak np. w Holandji uczenie przychodzi do szkoły w białych beretach, jakie nosi każda tradycja ludowa; tutaj sam zresztą beret nosi w szkole ich nauczycielka.

W szkołach muzułmańskich uczniowie siedzą w nasie albo w białym kapcie — zależnie od okolicy lub plemienia, do którego należą. Uczniowie siedzą na matach, a książki i zeszyty trzymają na kolanach; są tam wprawdzie krzesła i pulpit, lecz działwa szkolna z nich nie korzysta.

Chińczycy mają również wielkie skłonności do siadania wprost na podłodze, lecz ich działwa szkolna, przy najmniej w większych miastach, siedzi podczas lekcji na ławkach, po europejsku. Pierwotnie te szkoły chińskie kształciły tylko urzędników; dziś dopiero wychodzą z nich technicy a nawet lotnicy i inni o wykształceniu zawodowym.

Odrębną cechą szkół na Filipinach jest to, że uczęszczają do nich wiele dziewcząt, które poświęcają się specjalnie robotkom ręcznym i sztuce dekoracyjnej. Przyczyniają więc się do zachowania rodzimych motywów w sztuce.

To, co St. Zjednoczone robiły na Filipinach, przeprowadza rząd francuski na Madagaskarze, gdzie w szko-

łach ładzie się bardzo silny nacisk na krajową sztukę dekoracyjną, tam tejsi uczniowie pracują pod kierownictwem wytrawnych malarzy francuskich.

Gdy ze starych półkuli przeskończy przez Atlantyk, dowiemy się, że szkoła amerykańska jest o wiele bardziej odrębna. Tam dzień, tydzień, czy rok szkolny są krótsze, niż gdziekolwiek na świecie. Wakacje letnie trwają trzy miesiące, a niekiedy i dłużej, tydzień szkolny składa się z pięciu dni.

Co najbardziej zastanawia w szkole amerykańskiej — to udzielanie bardzo wiele miejsca kształceniu obywatelskiemu. Dzieci zaczynają się od tego, że starszy uczeń przechodzi przed klasą ze sztandarem narodowym; każdy uczeń klania się głęboko i przysięga na sztandar. Poem. Pierwszym nauczycielem czytania jest biblija. Dopiero gdy ukończy, zaczyna się właściwa lekcja. Szkoła amerykańska nie posiada jednolitego wyglądu; to też np. dzieci chore leżą w czasie lekcji na łóżkach, czerwoności odbywają lekcje w namiotach; a są i republiki dziecięce, w których dzieci same się uczą.

Najbardziej jednak odrębne od naszego typu są szkoły na wyspach Fidżi, należących do Anglii, a położonych na wschód od Austrii. Tam nauczyciel czy nauczycielka odziani w słomę i gałki uczą na leśnej polanie swych półnagich słuchaczy matematyki, angielskiego i geografii o brzmieniu imperium brytyjskiego.

Wieści z Rosji.

WZRATAJĄCE ZDZICZENIE ROSYJSKIEJ MŁODZIEŻY

Ostatnie sprawozdanie biura moskiewskiej policji miejskiej stwierdza, że zdziwienie rosyjskiej młodzieży wzrasta w przeróżny sposób. Zorganizowane bandy dzieci, których wiek waha się od 8 — 14 lat, uprawiają kradzieże, napady, a nawet mordy i poważnie zagrażają bezpieczeństwu publicznemu. Niedawno w czasie obławy policyjnej w Moskwie zabito 177 dzieci bezdomnych, niektórzy z nich uciekli z domu rodzicielskiego, by zaatakować we włóczędztwie. Nowopozyskujący „rekruci”, jak ich nazywa sprawozdanie policyjne, poddawani są regularnemu i surowemu przeszkoleniu w rzeczach kradzieży i do bywania w lokalach do życia bogactw. W opisywanym wypadku schwytano dzieci, co do których zresztą mało jest nadziej, by się zmieniły, porzucono do różnych państwowych domów poprawy. Po upływie tygodnia wszystkie złożyły uciec.

OTWARTA WALKA OPOZYCJI

Po wykluczeniu Trockiego nie złożył broni i przeszedł wraz z całą opozycją do ofensywy. W towarzystwie kilku zwolenników zjawił się on na zebraniu robotniczym w Leningradzie i oświadczył, że zastosowane wobec opozycji represje nie złamią jej.

Znak polojęz. tem wystąpieniem Trockiego gazety urzędowe obliczają szanse opozycji, zaznaczając, że oficjalna komunistyczna partja w Rosji staje się obecnie partją urzędniczą - włóściańską. Dowodzą tego cyfry. Kiedy w lipcu 1924 robotnicy w partji kom. stanowili 75 proc., w lipcu br. robotnicy zajmują w niej 38 proc., włóścianie 15 proc., a urzędnicy 49 proc., a jeszcze ciekawsza jest statystyka t. zw. kandydatów czyli na rybnik i przyszłości partji. Wśród kandydatów robotnicy stanowią tylko 9 proc., włóścianie 33 proc., a urzędnicy i pracownicy umysłowi 59 proc.

Ze świata.

BEZPOŚREDNIA KOMUNIKACJA KOLEJOWA POMIĘDZY EUROPĄ A AZJĄ.

Dnia 29 bm. rozpoczyna się w Rydze obrady wielkiej konferencji europejskiej w sprawie bezpośredniej komunikacji osobowo-bagażowej pomiędzy Europą a Azją przez Syberję t. zw. Nord-Expressem. W konferencji tej wezmą udział przedstawiciele: Francji, Belgii, Niemiec, Austrii, Czechosłowacji, Włoch, państw bałtyckich, Polski i Sowieców, oraz przedstawiciele Japonii, Chin i Mandżurji. Na konferencji mają być ustalone zasady bezpośredniej komunikacji, warunki, oraz termin wprowadzenia tej komunikacji. Po konferencji rozpoczyna się prace komisji urzędniczej, która na podstawie uchwał konferencji międzypaństwowej opracuje ostateczne taryfy i przepisy.

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI...

Wadomo, jaką rolę odegrała w bitwie pod Waterloo forma „Belle Alliance”. To też, by upamiętnić ten decydujący epizod ostatecznego spotkania, umieszczono w 1820 roku na murach domu marmurową tablicę z napisem, wyrzniętym złotem głowkami następującej treści: „Belle Alliance. Spotkanie generałów Wellingtona i Blüchera w dniu wielkopostny bitwy 18 czerwca 1815 roku”. Posieważ zauważono, że historyczna tablica znikła, przeto rozpoczęto poszukiwania, w ostatnich dniach uwieczniono pomysły wynikiem. Zguba znalazła się u właściciela folwarku, który najpóźniej w świecie użył marmurową tablicę, jako białą do pokrycia... ncone go stołka.

Zwycięska walka chłopca z rekinem.

I URATOWANIE Z JEGO PASZCZY NIESZCZĘSNEJ OFIARY.

Podczas pobytu księcia Yorku w Australji niejakemu Stanleyowi Gibbs został uroczysto wręczony za bohaterstwo medal Alberta oraz nagroda pieniężna, zebrana drogą publicznych składek. Stanley Gibbs zaledwie 18-letni młodzieniec najzupełniej zasłużył na to nadzwyczajne uczczenie, pragnąc bowiem wyratować przyjaciela z paszczy rekina, rzucił się do walki, mając jako broń przeciw morderczej paszczy potwora jedynie własne pięści.

Przebieg tego wypadku był następujący: Gibbs wraz z kilkoma kolegami zażywali kąpieli w płytkiej zatoczce koło Sydney. W pewnym momencie zauważył Gibbs, że towarzyszy jego Mervyn Allum, krzyknąwszy w najwyższym przerażeniu, skrył się pod wodą. Zaczewienione dookoła fale i kotłowanie się wody wskazywały jasno, że chłopca zaatakował rekin.

Gibbs bez chwili wahania pospieszył koledze na pomoc i począł wal-

czyć z potwornym żarłaczem, używając pięści i nóg. Rekin oszalonego puścił ofiarę, wówczas Gibbs powstrzymując nieszczęsnego chłopca, który remu bestja zdążyła oddrzeć już pół nogi, skierował ku brzegowi.

Ale zaledwie uszli kilkanaście kroków, rekin nabrał odwagi i rzucił się znowu do śmiertelnego ataku.

Rekin jednym uderzeniem swych olbrzymich płetw rzucił się ku nam — opowiada Gibbs — uczulem jak otarł się swą ostrą skórą o moje nogi, a po sekundzie potwór chwycił znowu omdleającego Alluma za broczącą krwią nogę. Wtedy nanowem począłem boksować i kopać potwornego ludojada; ciosy te oszłomiły go nanowem, wtedy wskoczyłem mu na grzbiet i jęłem co sił tłuc go pięciami po bokach.

W chwilę potem przyciśnie przybyli nam z pomocą i wyciągnęli nas z wody. Allum zmarł wkrótce od upływu krwi.

Zapisujcie się do PMS

Rzeczy ciekawe.

STATYSTYKA ROZWODÓW.

W Nowym Jorku ustalono następującą statystykę powodów, które skłaniają małżeństwa do rozwodu. Na 100 rozwiedzionych małżeństw rozwiodło się: 41 z powodu niewierności małżonka, 10 — niewierności żony, 12 — trudności materialnych, 12 — rozróżności żony, 3 — opilstwa męża, 8 — rad mianem... dzieci, 2 — z jej kłuchmi, 3 — złego obchodzenia się i 2 — rozczarowania. Jakkie są powody pozostałych 7 proc. statystyka milczy.

800 SŁUBÓW DANYCH PRZEZ FAŁSZY- WEGO KAPŁANA.

Ołtrzymia konsternację wywołało w tych dniach aresztowanie w miasteczku Serrinall około Rio de Janeiro „kapłana” Don Jose Urtu la Ramosa, który urzędował w Serrinall od szeregu lat i cieszył się tam radzawczaj- nem poważaniem. A nie tylko parafianie cze- li go w sposób niezwykle, cieszył się on rów- nież ogromnym poważaniem wśród swych ko- legów. Aż obecnie wykazało się, że Ramos był kapłanem samowolnym i że nie był bynajmniej uprawniony do wykonywania ja- kichkolwiek urzędów kościelnych. Pamię- tać

też stało oburzenie wśród licznych par mał- żeńskich, którym fałszywy rzekomy ksiądz udzielił ślubu. Około 800 takich par musi o- becnie zażądać o ponowne poświadczanie ślubu. Są jednak i tacy, którzy zamierzają skorzystać z tej okoliczności, aby uzyskać nieważność małżeństwa.

REKORDOWE ZAMÓWIENIE MILJONER- KI BRAZYLJSKIEJ.

Niezwykłą przesadę w Paryżu wywołała pa- ni Joe Pimoro, milionerka, która po pokazie mód w salonach przy Avenue de l'Opera za- mówiła sobie od razu 160 toalet wieczoro- wych, 24 płaszcze i 23 kostiumy. Pani Pimo- ro po raz pierwszy w życiu bawi w Paryżu, a przyjechała rad Sekranę wraz z swym mę- żem właścicielem ogromnych plantacji ka- wy. Pani Joe twierdzi, iż jest bardzo oszczę- dną i praktyczną osobą. Wedle jej zdania, wytworna kobieta nie może się ukazać dwa razy w tej samej sukni, a ona przecież na ca- ły rok zamówiła sobie zaledwie 160 toalet, czyli jedną suknię na dwa razy, dwa płas-zcze na miesiąc i jeden kostium na dwa tygo- dnie.

KWIATY DLA HINDENBURGA.

Kiedy dziesiątki tysięcy bezrobot- nych ludzi w Niemczech cierpi głód,

urządzono na dzień urodzin prezy- denta republiki niemieckiej, Hinden- burga owacje kwiatową, do której u- żyto 800 wazonów chryzantem, 550 palm, 1200 wazonów alpejskich fioł- ków, 500 wazonów primulek, 24 ol- brzymich krzewów bzu liljowego i białego, 20.000 bukietów fiołków, 5000 róż, 30 wazonów najsłodszych gatunków goździków i 800 wa- zonów innych kwiatów. Ta dekoracja kwiatowa pałacu Hindenburga ko- sztowała 40.000 marek niemieckich. O innych zbytkach da może miarę drob- ny szczegół. Oto tylko hołd dzieci, które prezydentowi rzuciły kwiaty pod nogi, wymagał kosztów na 50.000 marek.

WALKA KOBIET MAHOMETAN- SKICH O RÓWNOUPRAWNIENIE.

Reformy obyczajowe, przeprowa- dzone w Turcji, wywarły ogromny wpływ na wszystkie kraje mahome- tańskie. Z Egiptu, Syrii i Arabii do-

chożdzą wieści o demonstracjach i o politycznych związkach, propagują- cych wyzwolenie kobiet z wiekowej niewoli i nadanie im pełnych praw politycznych. W Damaszku odbył się przed kilku dniami burzliwy wiec, na który zjawili się 4000 kobiet. Na znak protestu kobiety odrzuciły zasłony, za- krywające twarze i ustawiały się w czwórki, przeszły przez miasto, wy- wołując oburzenie u pobożnych ma- hometan. W niektórych miejscowo- ściach syryjskich zabarykadowały się kobiety w haremach i zawiadomiły mężów, iż tak długo ich nie wypuszcza- aż uzyskają pisemne zezwolenie na zupełną swobodę ruchów i niezakry- wanie twarzy zasłonami.

LICZNIKI WYBORCZE.

— Dlaczego min. Miedziński zostaje mi- nistrem wewnętrznych?
— Aby zastosować liczniki potoczne wy- borów.

KINO „ZAGŁĘBIE”
dawnej
Kino-Teatr „Udziałowy”.

Od środy 26 października i dni następne

Car Mikołaj II

Ostatnie dni Jego panowania.

Wielki dramat Dworu Rosyjskiego w 12 aktach
z lat 1912 — 1918

Nad program — WESOŁA KOMEDJA.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę przy odpro- wadzeniu na miejsce wiecznego spoczynku drogi nam zwłok

ś. p. Anastazji Gwóźdź

a w szczególności Wielebnemu księdzu proboszczowi Klu- szczyńskiemu, składa serdeczne „Bóg zapłać”

R O D Z I N A.

Łagiewa w październiku 1927 r.

6979

Bacność! — Fordziści! — Okazja!

Rozwiertaki (Reibbahlen) do szrenki Nr. 2713
do zł. 15.— za sztukę
ROZWIBRTAKI (Reibbahlen) do panewek łokowych
3022 1/2 zł. 20.— za sztukę

DOSTARCZA POKI ZAPAS STARCZY:

Autoryzowane przedstawicielstwo „Fordmotor-Company” „AUTOSERVICE”

KATOWICE, ul. DAMROTA 2.

6888-3

Fabryki i warsztaty mogą osiągnąć znaczne oszczęd- ności kosztów robocizny i narzędzi, stosując

PILNIKI FREZOWANE

ze specjalnej stali chromowej

6578-8

MAX BALZ, Sp. z o. o. Warszawa

TEL 1-60, 206-60, ŻABIA 6.

Kapustę holenderską i jakości
i kartofle dworskie ratowane
poleca

Spół. Stow. Spoż.

Prac. T-wa Hr. Renard

SOSNOWIEC-SIELCE,

ul. Staszycy 19.

6928

Zakład ogrodniczy

St. Kruszczyńskiego

w Będzinie ul. Sobieskiego 7
obok cmentarza katolickiego.

Poleca na nadchodzące święta
Wszystkich Świętych oraz na se-
zon zimowy duży wybór pięknych
chryzantemów i innych kwiatów po
cenach możliwie niskich 6896-3

Miód pszczylny
lipcowy

KURACYJNY — PRAWDZIWY

pod gwarancją w blaszankach 5 kg.
15 zł., 10 kg. 28 zł., 20 kg. 52 zł.
50 gr. wraz z blaszanką i opłatą
pocztową wysyła za zaliczeniem
poczt. z własnych pastek

„PATOKA” Kupcydcy poczta De-
ngsów wojew. Tarnopolskie.

Odsprzedać z rabat.

Lampki na groby

szklane i żelaznowe, świece
parafinowe i stearynowe

w Składzie Fabrycznym T-wa „SI-
LA”, Sosnowiec, ulica Kościelna,
Hale Rozwoju 6884

NAJUPORCZYWSZY
BÓL GŁOWY
ORIGINAŁNE PRZECIŁ-
NIKO
KOGUTKIEM

Posady i prace.

Delewyca lat 17 poszukuje obo-
wiązków domowych robót ze wy-
łączeniem sycia. Wiadomości „Kurier
Zachodni” Dąbrowa. 6922-2

Potrzebna panienka do bufetu. Wi-
adomości restauracja Wilczyński-
go, Dąbrowa Górnicza 3 Maja 5.

6920-3

Potrzebna sklepowa z dobrymi świa-
decstwami zaraz. Daśdówka, Ku-
siński, piekarnia. 6907-2

Potrzebna panienka do dzieci przy-
chodni. Adres ustawić w A-
dministracji. 6932

Kupno i sprzedaż.

Radjesprzet, radjoodbiorniki,
ki, radjogłośniki sprze-
daje również na raty biuro tech-
niczne inż. Antoni Nowicki
Dąbrowa, Kościuszki 42
telefon 8 2921

Telefoniczny aparat w dobrym sta-
nie kupię. Oferty wraz z po-
mianem cen adresować: Rosiak,
Kosz. Rynek 6913-3

Pisano, maszyna do pisania i
wzrost damski do sprzedania. Ko-
st. Rynek 8 i p. lewo, tel. 6913-3

Nauka i wychowanie.

Instytut maszynowy Katowice. Te-
lefon 7 przyjmuje codziennie
w uosni Sekretariat otwarty od 10
— 1 i od 3—7 6931-3

Różne.

Potwarz ranożną przemienić na
Konstancję Przybyłową odziedzic-
i zarazem przepraszam. A Siaba
6925

Dnia 27 bm zginiła koza biała z
oznakami, Odprowadzić: Sosno-
wiec, Prosta 2, Niedzielski. 6941

Zgubione dokumenty.

Mieczysław Grabkowski zgubił dy-
plom piekarski wydany przez
cecha Sosnowiecki 6903-3

Stanisław Lisowski zgubił książeczkę
wojskową, wydaną przez PKU
Sosnowiec 6920-3

Utraciła książeczkę zgubiła książeczkę
wojskową na nazwisko Józef Gu-
man, wydaną przez PKU Sosnowiec

Józef Pawłowski zgubił książeczkę
wojskową, wydaną przez PKU
Sosnowiec, dowód osobisty, wydany
przez gm. Osieków pow. Wielu-
br 6937-3

CENY PRENUMERATY:

Prenumerata miesięczna z odnoszeniem do domu
lub z przesyłką pocztową

3 Zł. 50 gr.

Prenumerata zagraniczna miesięcznie 5 Zł.

Cena egzemplarza 20 groszy.

CENY OGŁOSZEŃ:

Przed tekstem (Pierwsza strona) za wiersz mm 1-linowy układ 4-szpaltowy 50 gr.
W tekście 85
W tekście, w kolumnie 50
Za tekstem 15
Mikrotytuły w tekście, za wiersz mm. 1-linowy, układ 1-szy (do 50 wierszy) 16 gr.
do 80 25
do 100 30
ponad 100 w. 35

Drobne ogłoszenia do 20 wyrazów 10 gr. za każdy wyraz, powyżej
20 wyrazów 15 gr. za każdy wyraz. Najmniej 1 zł. Matrymonialne
15 gr. za wyraz. Ogłoszenia ozdobne i tłustym drukiem podwojnie.
Zagraniczne 100 proc. droższe.
W numerach niedzielnych i świątecznych ceny o 25 proc. droższe.
Za terminowy druk, oraz za przestrzeganie miejsca ogłoszenia,
administracja nie odpowiada.
Każda nowa podwyżka obowiązuje już wszystkie przyjęte ceno-
wienia do zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia.

Ogłoszenia w dodatku ilustrowanym, oprócz 1-ej strony, 1 cm. 1. 1.50.

Sosnowiec: REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Telef. Nr. 64.

ADMINISTRACJA: Dąblińska Nr. 1. Telef. Nr. 73.

Katowice: REDAKCJA: ul. Andrzeja 1/A.

ADMINISTRACJA: ul. Andrzeja 1/A. Telefon Nr. 23-04.

Filje i agentury własne: Będzin, Małachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 9, telef. 1-25. — Zawiercie, 3-go Maja 27. — Grodziec, Będzińska.

Redaktor: TADEUSZ OPIOLA.

Druk „Kuriera Zachodniego” w Sosnowcu, Dąblińska 1.

Wydawca: S. Ake. „KURIER ZACHODNI”.